

Az ismeretlen remekmű

Gedő Ilka

MŰBÍRÁLAT - LXIV. évfolyam, 23. szám, 2020. június 5.

Gedőt pályája kezdetétől, éveken át az önarcképek és a portrék foglalkoztatták, s inkább a grafika vonzotta, mintsem a festészet. Ezek egy része 1944-ben a gettóban készült: ahol a társadalmi státusz és szerep csak nyomokban maradt fenn. Ezek a munkák a megkerülhetetlen önismeret, az Én felépítésének emlékeztörténeti dokumentumai, és ugyanakkor drámai, sodró erejű műalkotások, amelyek nem kötődnek egyetlen izmushoz, modorhoz, divathoz sem, és igazolják Beke László 1980-ban Gedő Ilkához írott levelében tett megállapítását. „Azt hiszem, teljesen értelmetlen lenne a Maga festészetét a »kortárs« áramlatokkal párhuzamba állítani, mert lényegét tekintve bármikor létrejöhetett volna 1860 és 2000 között. Nem »kívülről« táplálkozik, hanem »belülről«, így alkotójával való kapcsolata adja meg koherenciáját és hitelét - ami semmilyen néző figyelmét nem kerülheti el.”